



Cred că sir Bădărănescu mă urăște.



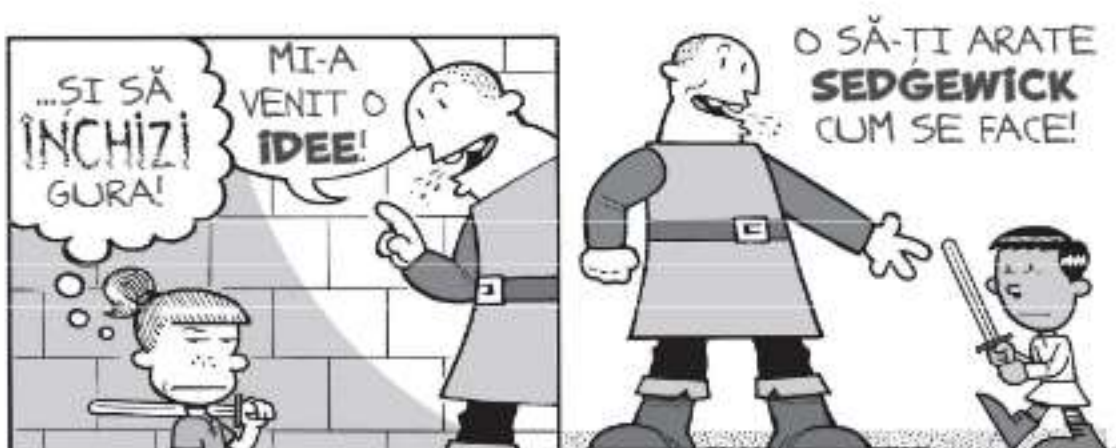
În trei ore de antrenament cu sabia, nu s-a oprit deloc din zbierat – mai ales la subsemnata. Întrebarea este:



- Nu sunt obosită, mormăi eu.
- Serios? pufnește el.



Poftim? Tehnica mea e cât se poate de bună. Problema e INSTRUCTORUL nostru. Bineînțeles, n-aș spune niciodată așa ceva cu voce tare. La ACRM - Academia de Cavaleri a Regatului Măisăfie - cea mai importantă lecție nu e despre lupta cu sabia sau trasul cu arcul. E despre cum să caști ochii...



Câh. Nu poate să-mi arate ALTCINEVA?

Dintre toți bobocii, Sedgewick e cel mai enervant. Nu e un elev slab. Din contră. E bun. Chiar FOARTE bun.





Auzindu-l pe sir Bădărănescu, îmi iau foc obrazii. Știam că nu mă place, acum știu și de ce. Crede că Academia de

Cavaleri e doar pentru BĂIEȚI. Dacă ar fi după el, eu nici N-AȘ FI aici.



Ca să fie clar, nu folosim arme adevărate. Ne luptăm cu săbii de antrenament. Sunt din oțel, dar au lama neascuțită, ca să nu rămânem din greșeală fără vreun braț. E o chestiune de siguranță. Dar, oricât de inofensive ar fi, tot nu-i plăcut să fii altoit cu ditamai bucătoiuul de metal.



Chiar DACĂ aș fi avut nevoie, n-aș fi acceptat. Nu vreau să zică lumea că n-am stofă de cavaler. Mă ridic anevoie de jos și mă pregătesc pentru „Max vs. Sedgewick – runda a doua”.





— Pe bune? mă rățoiesc eu, uitând toată povestea cu „ține gura închisă”.

— O, sunt foarte serios, mârâie el. TU cât de serioasă ești?





Încă o zi în paradis. Încântător, nu-i așa? Știam că e nevoie de multă muncă ca să devii cavaler...

...DAR NU DE
GENUL **ĂSTA**
DE MUNCĂ!

Academia de Cavaleri n-a fost mereu o pacoste. De fapt, când m-am înscris eu, acum o lună, era TRAI PE VĂTRAI. Dar atunci instructor nu era bunul meu amic Despotescu.

ERA
SIR LEJEREANU!

Lejereanu a fost comandantul Gărzii Regale. Omul e o legendă vie. E bătrân ca pietroaiele astea și de două ori mai dur.

Dar știți ce-i cu adevărat impresionant la el?



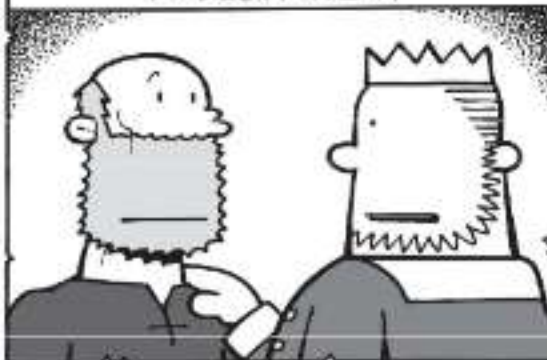
E UN PROFESOR EXTRAORDINAR!



MAI BINE ZIS, **ERA**. AM APUCAT SĂ ÎNVĂȚĂM CU EL
VREO CINCI SAU ȘASE ZILE, APOI AM AVUT PARTE
DE O VIZITĂ MAI DEOSEBITĂ...



EL ȘI LEJEREANU
S-AU SFĂTUIT ÎN TAINĂ.
A DOUA ZI, LEJEREANU
A DISPĂRUT!



ȘI CLOVNUL **ĂSTA**
I-A LUAT LOCUL.



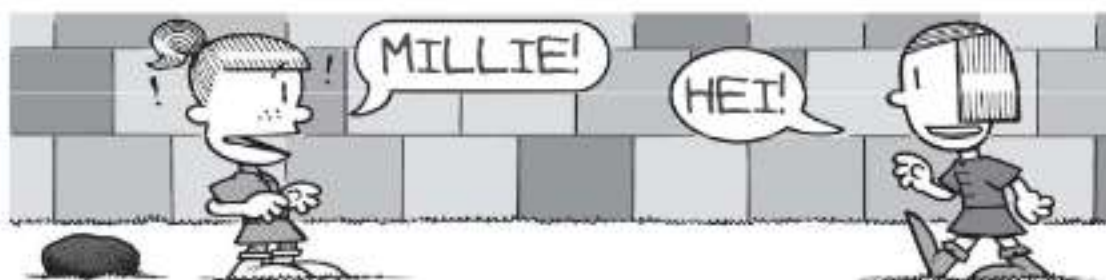
DE ATUNCI,
ACRM A DEVENIT
BOLOVĂNOASĂ.



BOLOVĂNOA-
SĂI V-ĂȚI
PRINS?

MAX!





Dacă nu știți cine-i Millie, vă explic pe scurt: e una dintre prietenele mele cele mai bune și e un Minicavaler. Vă întrebați cine sunt Minicavalerii?



— În afară de bătătură în palme? Nu mare lucru, îi spun eu. Doar niște muncă în zadar pentru cel mai groaznic instructor de sabie din lume.

— Ai nevoie de ajutor? întreabă Millie.

— Sigur, ar pica LA ȚANC, răspund eu.





V-am zis că Millie are puteri magice? E un amănunt destul de important.



Faptul evident al zilei: Alandala e un vrăjitor. Și nu un vrăjitor oarecare.

PE VREMURI A FOST
MAGICIANUL DIN MĂISĂȚE!



Dar asta a fost tare demult. Când l-am întâlnit eu și Millie, se cam ramolise.



Dar există și-o chichiță: s-a dovedit că bătrânul nu se ramolise chiar de tot. Când am fost la ananghie, a făcut niște vrăji de mâna întâi. Și se descurcă de minune s-o învețe pe Millie.

- Ce frumos trebuie să fie... spun eu suspinând.
- Ce anume?





— Minunată idee!

Kevyn e și el un Minicavaler, la fel ca mine și ca Millie. A fost prima persoană pe care am întâlnit-o când am ajuns în Măisăfie.



În timp ce sir Bădărănescu se holbează la turnul nostru de pietre, ieșim din curtea academiei și ne croim drum pe străzile înțesate de oameni.



— Nu te-ai plictisit să îți se tot mulțumească pentru c-ai salvat regatul Măisăfie? întreabă Millie.

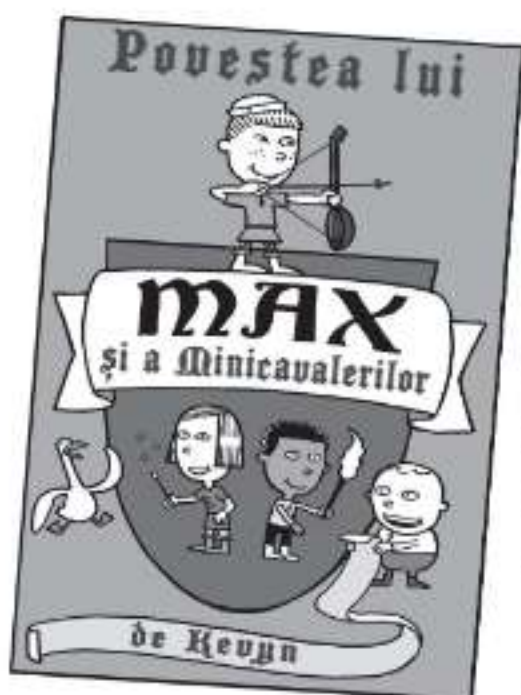
— L-am salvat cu TOȚII, nu doar eu, încerc să mă eschivez.

— Ai dreptate, te-am ajutat și noi, recunoaște ea.



- O bibliotecă! Kevyn, e minunat! exclamă Millie.
- Da, absolut! adaug eu.





La vederea copertei, casc ochii cât cepele.

– Hei! E despre NOI!

Kevyn radiază de mândrie.

– Da! E întreaga poveste a aventurii noastre fantastice, începând cu ziua norocoasă în care ne-am cunoscut și terminând cu întoarcerea triumfătoare a regelui Conrad!

Millie răsfoiește paginile cu ochii strălucindu-i de încântare.

– Kevyn, e atât de FRUMOASĂ! Îmi plac la nebunie toate desenele!





— Formidabilă treabă! declară Kevyn în timp ce Simon descăleacă. Cei patru Minicavaleri sunt din nou împreună!

Simon primește o strângere caldă de mână de la Kevyn și o îmbrățișare de la Millie. Apoi vine către mine.

— Hei, Max.



Să fiu sinceră, până acum nici n-am știut ce simt. Dar acum, c-am dat ochii cu el, nu mai am nicio îndoială.

— N-am fost niciodată supărată pe tine, Simon, îi spun eu cât se poate de sincer. Am fost doar... surprinsă.

Dă aprobator din cap.

— Mda, și eu am fost surprins când s-a întâmplat. Dar acum mi se pare că totul se leagă.

— Atunci explică-mi și mie, spun eu.

